

SVARTSJÚKA FØRDI TEY Í RÆTTIN

Fyrst var hon ill um at hann hevði verið við eini aðrari. So bleiv hann illur, tí at hon hevði verið ótrúgv. At enda mátti hann mæta í rættinum, ákærdur fyri at hava bukað damuna og neyðtøkuroynd.

Danjal av Rana

Ein maður í 40'unum er ákærdur fyri at hava hildið damu sína sum fanga í fleiri tímar og bukað hana illa, umframt at hava roynt at neyðtaka hana. Hann noktar seg sekan í øllum ákærunum.

Maðurin og kvinnan høvdu tvær fullkomiliga ymiskar frágreiðingar í rættinum. Tey vóru samd um, at hóast tey høvdu verið saman longi, so var parlag teirra heldur meldurkent, og ofta høvdu tey gjørt

tað liðugt hvør við annan. Bæði greiddu frá, at kimin til ósemjuna teirra millum, var ein vinkona, sum maðurin hevði fjasast eitt sindur við. Unga kvinnan, í 20'unum, megnaði ikki heilt at hava álit á manninum, at einki var millum hann og hina kvinnuna longur.

Hendan morgunin brast ósemjan aftur á. Kvinnan var sannførd um, at hann aftur var farin at fjasast við hinari, men hann noktaði. Hon gjørdi ikki mætari enn at fara heim til hansara at gjøgnumganga

loggin á telduni. Tá hon varnaðist, at hann fyrri kortum hevði reinsað loggin, so at einki var at finna í honum, bleiv hon í øðini og rýmdi. Nú var liðugt, segði hon.

Íðin eftir at fáa samband við hana

Maðurin royndi at fáa fatur á henni gjøgnum dagin, hann bæði ringdi og sendi henni boð á sms og Facebook, men einki batti. Boðini mundu vera um 20 í tali.

Út móti midnátt legði hann leiðina heim til hennara. Hon

mutaði fyrst ímóti, vildi ikki hava hann inn, men lat at enda hurðina upp. Maðurin vildi fegin loysa henda trupulleikan einaferð med alla, so at tey kundu halda á at vera par, men hon var ikki so heit fyrri tí.

Kanska fyrri at vinna henni neisir, spyr hann tá hana, um hann kann síggja samskipti millum hana og ein, sum hann

veit, at hon hevur verið saman við, í einum av mongu stöðgunum teirra millum.

Higartil fylgjast frágreiðingar teirra rættliga neyvt, men síðani fara tær hvør sína leið.

Ákærði viðgekk, at hann gjørdist vreiður, tá hann sá, at hesin maðurin framvegis skrivaði til hennara. Hann trýsti fyrst telefonina upp í andlit hennara og ripaði síðani telefonina eftir henni. Hann hevði ikki heilt álit á, at hon ikki hevði svarað honum aftur, hóast tað ikki sást í samskiptinum, tí hon dugdi væl við teldum og telefonum, og maðurin helt, at hon kundi havt strikað síni egnu boð.

Tveitti telefonina eftir henni

Líkamikið, hann greiðir frá, at hann royndi at nýta hesa avdúkingina til at loysa trupulleikan teirra millum. Hann sigur, at tey skeldaðust nógv og hart, og at onkuntið mátti hann taka hart í hana og seta hana niður, tí hon hevði bestan hugin at rýma.

Maðurin greiddi frá, at tey sár og merki, sum kvinnan hevði, mátti vera komin av, at hann tveitti telefonina eftir henni og tók hart í hana.

Eftir hetta skeldaðust tey eina góða løtu, áðrenn tey fóru ein gongutúr og síðani heim aftur til hennara. Tá bráðliga stendur lögreglan í durinum og sigur, at hon hevur ringt og biðið teir hjálpa sær at vísa hann burtur av staðnum.

